

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor sportu, kultury a památkové péče
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Č. j. KUOK 121583/2022

V Olomouci dne 28. 11. 2022

Sp. Zn. KÚOK/115384/2022/OSKPP/7928

Oprávněná úřední osoba pro vyřízení: Mgr. Sabina Soušková

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Mgr. Sabina Soušková

Počet listů: 8

Počet příloh: 0

Počet listů/svazků příloh: 0

ROZHODNUTÍ

Krajskému úřadu Olomouckého kraje, odboru sportu, kultury a památkové péče, bylo Magistrátem města Olomouce, odborem památkové péče předloženo odvolání Muzea umění Olomouc, státní příspěvkové organizace, IČO: 75079950, se sídlem Denisova 824/47, 779 00 Olomouc, proti rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, odboru památkové péče ze dne 15. 8. 2022 č. j. SMOL/223220/2022/OPP/Ka ve věci vedené pod sp. zn. S-SMOL/222434/2021/OPP.

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor sportu, kultury a památkové péče, jako příslušný odvolací orgán dle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a podle ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí a na základě zjištěných skutečností rozhodl takto:

rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, odboru památkové péče ze dne 15. 8. 2022 č. j. SMOL/223220/2022/OPP/Ka, kterým nebyla připuštěna z hlediska zájmů státní památkové péče „Realizace stavby Středoevropské fórum - studie přístavby v proluce v ul. Denisova, na pozemcích parc. č. 13, parc. č. st. 39, parc. č. st. 141, parc. č. 254, parc. č. 455, parc. č. 456, parc. č. 457, parc. č. 458, parc. č. 459 v k. ú. Olomouc-město, obec Olomouc, který se nachází na území městské památkové rezervace Olomouc, prohlášené dne 21. 12. 1987 výnosem Ministerstva kultury ČSR, č. j. 16.417/87-VI/1, podle předložené žádosti o vydání rozhodnutí včetně projektové dokumentace: „Středoevropské fórum Olomouc, 10/2020, studie; zpracovatel: prof. Ing. akad. arch. Jan Šépka, Heyrovského 7, 162 00 Praha 6“, se podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu

mění takto:

„Realizace stavby Středoevropské fórum - studie přístavby v proluce v ul. Denisova, na pozemcích parc. č. 13, parc. č. st. 39, parc. č. st. 141, parc. č. 254, parc. č. 455, parc. č. 456, parc. č. 457, parc. č. 458, parc. č. 459 v k. ú. Olomouc-město, obec Olomouc, které se nachází na území městské památkové rezervace Olomouc, prohlášené dne 21. 12. 1987 výnosem Ministerstva kultury ČSR, č. j. 16.417/87-VI/1, podle předložené žádosti o vydání rozhodnutí včetně projektové dokumentace:

„Středoevropské fórum Olomouc, 10/2020, studie; zpracovatel: prof. Ing. akad. arch. Jan Šépka, Heyrovského 7, 162 00 Praha 6,

je z hlediska zájmů státní památkové péče

p ř í p u s t n á

při splnění následujících podmínek:

1. Bude realizován hydrogeologický průzkum v prostorech proluky dotčených novostavbou a na základě jeho výsledků, potvrzujících například existenci podzemních pramenů atp., budou navržena taková opatření, aby nedošlo k nepříznivým změnám hydrologických poměrů v daném území a k nekontrolovanému odvedení vody do konstrukcí objektů okolních kulturních památek a historických staveb.
2. Bude realizován statický průzkum objektů kulturních památek či jejich částí dotčených realizací zamýšlených prací (objektu nynějšího Muzea umění Olomouc ul. Denisova č. 824/47 a hradeb) za účelem upřesnění případných stabilizačních zásahů na těchto stavbách v souvislosti s budováním novostavby Středoevropského fóra v Olomouci. Případný návrh stabilizace předmětných objektů zohlední základní zásady stávající památkové péče při obnově historických staveb, a to úsilí o provedení obnovných prací s co nejmenší mírou zásahů do jejich dochovaných historických stavebních konstrukcí a dále požadavky na kompatibilitu těchto prací a zejména vratnost.
3. Bude proveden revizní archeologický výzkum k ověření skutečného rozsahu zachování reliktní středověké hradby oddělující Předhradí od lokačního města a k ověření realizace možných prostupů mezi novostavbou a stávajícím objektem Muzea umění Olomouc (ul. Denisova č. 824/47). Na základě výsledků revizního výzkumu bude v dalším správním řízení posouzena možnost zachování a obnovy reliktní této hradby. V případě revizním archeologickým výzkumem potvrzené existence kompaktních reliktní hradby budou tyto relikty zachovány (zakonzervovány) a nebude do jejich hmoty stavebně zasahováno, tj. relikty hradby nebudou vytěženy, novostavba nebude založena na těchto reliktech, atp.
4. Bude realizována specializovaná stavebně-historická analýza (vyhodnocení) jednoznačněji určující přesný rozsah dochování kulturní památky městského opevnění rej. č. 13789/8-3786 ÚSKP ČR v severní části areálu (parc. č. st. 39, k. ú. Olomouc-město) a tedy i možnost jeho obnovy či ověření možností realizace prostupů mezi parkánem a prostory stávající proluky, a dále bude realizována archeologická sondáž (výzkum) v předmětné lokalitě za účelem ověření možnosti založení zamýšlených staveb a k ověření možnosti případných úprav stávajícího terénu parkánu.
5. Objekt č. 5 nebude realizován v navrhované délce navazující téměř na hlavní hradební zeď, ale bude v severní partii půdorysně zkrácen minimálně o 4 m.
6. Propojení mezi novostavbou (objektem č. 1) a stávajícím objektem MUO (ul. Denisova č. 824/47) bude omezeno pouze na nutné komunikační prostupy mezi dotčenými prostory, tj. nebude realizován navrhovaný okenní otvor v patře objektu.
7. Terénní úpravy (resp. zvyšování úrovně terénu v zahradách) a novostavba, resp. doplňkové stavby v rámci dvorků, zahrad a parkánu nebudou stavebně či vlastní hmotou navazovat přímo na severní hlavní hradební zeď či parkánovou zídku původního městského opevnění, ale budou odsunuty/odsazeny od hradeb.

Účastníci řízení podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu:

Muzeum umění Olomouc, státní příspěvková organizace, IČO: 75079950, se sídlem
Denisova 824/47, 779 00 Olomouc

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor sportu, kultury a památkové péče (dále jen „odvolací orgán“), zjistil z předloženého správního spisu následující rozhodné skutečnosti:

Podáním ze dne 6. 9. 2021 požádalo Muzeum umění Olomouc, státní příspěvková organizace (dále jen „odvolatel“ nebo též „MUO“), o vydání závazného stanoviska k záměru stavby Středoevropské fórum Olomouc (dále jen „SEFO“) - provedení přístavby v proluce vedle budovy Muzea umění Olomouc dle dokumentace Středoevropské fórum Olomouc, 10/2020, studie, zpracovatel: prof. Ing. akad. arch. Jan Šépka, Heyrovského 7, 162 00 Praha 6, na pozemcích parc. č. 13, parc. č. st. 39, parc. č. st. 141, parc. č. 254, parc. č. 455, parc. č. 456, parc. č. 457, parc. č. 458, parc. č. 459 v k. ú. Olomouc-město, obec Olomouc. Podání bylo doručeno Magistrátu města Olomouce, odboru památkové péče, Hynaisova 34/10, 779 00 Olomouc (dále jen „správní orgán I. stupně“) dne 7. 9. 2021.

Dne 27. 9. 2021 se k podanému návrhu vyjádřil Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Olomouci (dále jen „NPÚ“) vyjádřením č. j. NPÚ-391/74280/2021, tak, že část navržených prací – záměr novostavby SEFO v půdoryse určeném regulačním plánem Městské památkové rezervace Olomouc (dále jen „MPR“) k zástavbě nebude v rozporu s ochranou kulturně-historických hodnot a lze jej připravovat za splnění sedmi podmínek uvedených ve vyjádření. K návrhu obnovy dvou domovních bloků na pozemcích stávajícího tramvajového depa, k návrhu rozsáhlejší zástavby a staveb na pozemcích nádvoří, dvorů a dvorků stávajícího objektu MUO a novostavby SEFO uvedl NPÚ, že se nemůže vyjádřit, jelikož navrhovaná zástavba podle jejich názoru není v souladu s aktuálními regulativy opatření obecné povahy č. 1/2021, jímž byl vydán Regulační plán MPR Olomouc.

Dne 4. 11. 2021 pod č. j. NPÚ-391/88964/2021 se na žádost správního orgánu I. stupně do řízení opětovně vyjádřil NPÚ.

Usnesením odvolacího orgánu ze dne 5. 11. 2021 č. j. KUOK 112711/2021 byla prodloužena lhůta pro vydání závazného stanoviska do 7. 1. 2022.

Podáními č. j. SMOL/296872/2021/OPP/Ka a č. j. SMOL/296187/2021/OPP/Ka ze dne 24. 11. 2021 se do řízení na výzvu správního orgánu I. stupně vyjádřil odvolatel.

Dne 15. 12. 2021 provedl správní orgán I. stupně ohledání, ze kterého byl pořízen protokol a fotodokumentace.

Dne 6. 1. 2022 pod č.j. SMOL/317249/2021/OPP/Ka vydal správní orgán I. stupně podle § 44a odst. 3 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 20/1987 Sb.“) rozhodnutí, kterým „*Realizaci záměru Středoevropské fórum - studie přístavby v proluce v ul. Denisova, parc. č. 13, parc. č. 39, parc. č. 141, parc. č. 254, parc. č. 455, parc. č. 456, parc. č. 457, parc.*

č. 458, parc. č. 459 v k. ú. Olomouc-město, obec Olomouc, které se nachází na území městské památkové rezervace Olomouc, prohlášené dne 21. 12. 1987 výnosem Ministerstva kultury ČSR, č. j. 16.417/87-VI/1, podle předložené žádosti o vydání rozhodnutí včetně projektové dokumentace: „Středoevropské fórum Olomouc, 10/2020, studie; zpracovatel: prof. Ing. akad. arch. Jan Šépka, Heyrovského 7, 162 00 Praha 6“, z hlediska zájmů státní památkové péče nepřipustil.

Proti tomuto rozhodnutí podal odvolatel, zastoupený advokátem JUDr. Ondřejem Caskou, se sídlem Husova 242/9, 110 00 Praha 1, odvolání. Na základě podaného odvolání bylo rozhodnutím odvolacího orgánu ze dne 13. 4. 2022 č.j. KUOK 38144/2022 rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušeno a věc byla vrácena správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.

Správní orgán I. stupně dne 12. 5. 2022 pod č. j. SMOL/136269/2022/OPP/Ka vyrozuměl žadatele o pokračování správního řízení a téhož dne pod č. j. SMOL/136445/2022/OPP/Ka požádal NPÚ o 3. písemné vyjádření odborné organizace památkové péče.

Dne 24. 5. 2022 pod č. j. NPU-391/39757/2022 se k žádosti správního orgánu I. stupně do řízení opětovně vyjádřil NPÚ.

Podáním ze dne 7. 6. 2022 se přípisem zaevidovaným pod č. j. SMOL/162825/2022/OPP/Ka do řízení vyjádřil odvolatel.

Usnesením odvolacího orgánu ze dne 10. 6. 2022 č. j. KUOK 62708/2022 byla na žádost správního orgánu I. stupně prodloužena lhůta pro vydání závazného stanoviska do 15. 8. 2022.

Dne 15. 8. 2022 pod č. j. SMOL/223220/2022/OPP/Ka vydal správní orgán I. stupně podle § 44a odst. 3 zákona č. 20/1987 Sb. rozhodnutí, kterým „Realizaci stavby Středoevropské fórum - studie přístavby v proluce v ul. Denisova, parc. č. 13, parc. č. st. 39, parc. č. st. 141, parc. č. 254, parc. č. 455, parc. č. 456, parc. č. 457, parc. č. 458, parc. č. 459 v k. ú. Olomouc-město, obec Olomouc, který se nachází na území městské památkové rezervace Olomouc, prohlášené dne 21. 2. 1987 výnosem Ministerstva kultury ČSR, č. j. 16.417/87-VI/1, podle předložené žádosti o vydání rozhodnutí včetně projektové dokumentace: „Středoevropské fórum Olomouc, 10/2020, studie; zpracovatel: prof. Ing. akad. arch. Jan Šépka, Heyrovského 7, 162 00 Praha 6“, z hlediska zájmů státní památkové péče nepřipustil.

Proti tomuto rozhodnutí podal odvolatel, zastoupený advokátem JUDr. Ondřejem Caskou, se sídlem Husova 242/9, 110 00 Praha 1, obsáhlé odvolání, ve kterém zejména uvádí, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné, kdy se správní orgán I. stupně nevypořádal s námitkami odvolatele a nevypořádal se s vyjádřením NPÚ. Správní orgán I. stupně nereflektuje současný stav poznání v oblasti památkové péče, odvolatel dále namítá neproporcionálnost rozhodnutí a zaujatost správního orgánu proti záměru SEFO. Odvolatel vytýká napadenému rozhodnutí věcnou nesprávnost spočívající v několika tvrzeních správního orgánu I. stupně. Odvolatel dále namítl podjatost Mgr. Vlasty Kauzerové, vedoucí odboru památkové péče, a tedy podjatost celého magistrátu, neboť jmenovaná dvakrát vydala rozhodnutí o nepřipustnosti záměru SEFO. Závěrem odvolatel navrhuje, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí změnil tak, že realizace záměru SEFO je z hlediska zájmů státní památkové péče přípustná, nebo aby napadené rozhodnutí zrušil a v souladu s § 131 odst. 4 správního

řádu pověřil k projednání a rozhodnutí věci na místo správního orgánu I. stupně jiný věcně příslušný správní orgán.

Odvolací orgán se nejdříve zabýval otázkou, zda jsou splněny formální podmínky umožňující napadené rozhodnutí na základě podaného odvolání přezkoumat. Odvolání proti rozhodnutí může podat účastník řízení ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, a to u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. V daném případě bylo odvolání podáno proti rozhodnutí, u kterého to zákon připouští. Rozhodnutí bylo odvolateli doručeno dne 15. 8. 2022 a odvolání proti němu podal dne 29. 8. 2022. Odvolací orgán proto dospěl k závěru, že byly splněny podmínky uvedené v ust. § 81 odst. 1 a v ust. § 83 odst. 1 správního řádu, neboť odvolání bylo podáno v zákonné lhůtě účastníkem řízení, tedy osobou k tomu oprávněnou.

Odvolací orgán přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí a řízení, jež mu předcházelo, v souladu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu, přičemž vycházel z příslušného správního spisu správního orgánu I. stupně.

Odvolací orgán se zabýval odvolatelem namítaným rozporem napadeného rozhodnutí s právními předpisy a skutečností, zda se správní orgán I. stupně řádně vypořádal se všemi námitkami odvolatele a s písemným vyjádřením NPÚ.

Odůvodnění má v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu především poskytnout skutkovou i právní oporu výroku správního rozhodnutí. Nelze se tedy v rámci něj spokojit pouze s odkazem na znění ustanovení příslušných právních předpisů či jejich pouhou reprodukcí, ani s pouhým výčtem shromážděných podkladů pro rozhodnutí; správní orgán vždy musí jasně, přesvědčivě a úplně v odůvodnění rozhodnutí vyjádřit úvahy, kterými se řídil při výkladu a aplikaci právních předpisů, jakož provést i precizní zhodnocení všech podkladů pro rozhodnutí tak, aby jeho rozhodnutí nebylo obecné a povšechní, ale naopak konkretizované, logicky uspořádané, přesvědčivé a následně pak z tohoto pohledu i přezkoumatelné (viz Fiala, Zdeněk a kol.: Správní řád: praktický komentář. Vydání první. Praha: Wolters Kluwer, 2020).

Odvolací orgán konstatuje, že správní orgán I. stupně se ve svém rozhodnutí nezabýval veškerými námitkami odvolatele a opět dostatečně neodůvodnil, proč se neztotožnil s obsáhlým vyjádřením NPÚ, které však v napadeném rozhodnutí na stranách 11 - 22 doslova cituje. Jako tomu bylo v případě v pořadí prvního rozhodnutí, kterým nebyl připuštěn záměr SEFO jako celek, je tak odůvodnění napadeného rozhodnutí znovu nepřehledné, kusé, účelové a argumentačně selektivní, čímž nesplňuje požadavky stanovené § 68 odst. 3 správního řádu, kdy ho činí nepřezkoumatelným, a tedy nezákonným. Správní orgán I. stupně tedy nesplnil požadavky odvolacího orgánu stanovené na straně 4 rozhodnutí ze dne 13. 4. 2022, č. j. KUOK 38144/2022.

Správní orgán I. stupně založil argumentaci výhradně na výčtu obecných doporučení z metodické příručky vydané NPÚ v roce 2004: Karel Kuča – Věra Kučová – Karel Kibic, Novostavby v památkově chráněných sídlech, 1. vydání. Odvolatel poukázal, že existuje mladší metodika tohoto typu: Karel Kuča – Věra Kučová, Metodika staveb podle památkové hodnoty, 2015, přičemž správním orgánem I. stupně užitá metodika z roku 2004 je již dle jeho názoru z tohoto pohledu zastaralá. K užití metodiky odvolací orgán konstatuje, že metodika slouží jako výkladová pomůcka k aplikaci zákona a její užití jako argumentační podpory záleží na správním uvážení správního orgánu, případně na okolnostech daného případu.

Správním orgánem I. stupně na základě vlastní znalosti citované metodiky z roku 2004, v odůvodnění uplatňuje tyto argumenty uvedené například na straně 29 rozhodnutí: *„okna bez vnitřního dělení v kontextu s historickou zástavbou zpravidla nepůsobí dobře; v naprosté většině chráněných sídel je kontrastní či disharmonické řešení novostavby z památkového hlediska nežádoucí; mají-li sousední objekty stejnou výšku korunní římsy (...), musí novostavba tuto výšku respektovat; pokud se oba domy vzájemně liší, měla by novostavba buď převzít hmotovou formu jednoho z nich, nebo vytvořit jakýsi přechodový prvek, atd.“*. Takto rigidní citace správním orgánem I. stupně, byť dobře míněných doporučení, je dle názoru odvolacího orgánu absurdní a nežádoucí, protože nijak nevysvětluje, jak tato obecná doporučení souvisejí s konkrétní posuzovanou lokalitou a s konkrétním posuzovaným záměrem. Pokud chtěl správní orgán I. stupně poučit odvolatele o tom, jakým způsobem by měla být novostavba SEFO začleněna do území MPR Olomouc, měl ve svém odůvodnění přesně definovat jaké konkrétní hodnoty daného území považuje za nosné a proč a jakým způsobem by je dle jeho názoru měla novostavba SEFO reflektovat.

Odvolací orgán se dále zabýval otázkou proporcionality s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu, který v oblasti památkové ochrany setrvale odmítá neproporcionální praxi orgánů státní památkové péče, jinak řečeno, správní orgány musí při rozhodování na úseku státní památkové péče vždy pečlivě zvažovat proporcionalitu omezení vlastnického práva ve vztahu k veřejnému zájmu na zachování památkové hodnoty předmětné nemovitosti či lokality, v níž se nachází.

Správní orgán I. stupně nepřipustil záměr SEFO jako celek, přičemž v rámci napadeného rozhodnutí dostatečně neodůvodnil stanovenou míru omezení odvolatelových vlastnických práv. V tomto ohledu odvolací orgán opakovaně odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2009, č. j. 7 As 43/2009-52, z něhož cituje následující: *„...správní orgán musí při rozhodování na úseku památkové ochrany vždy pečlivě vážit, zda omezení vlastnického práva, kterým je i závazné stanovení, jakým způsobem vlastník nemovitosti nacházející se na území památkové rezervace smí, či naopak nesmí tuto nemovitost opravit, upravit či přebudovat, je proporcionální veřejnému zájmu na zachování památkové hodnoty dané lokality. (...) Vedle zájmu na památkové ochraně dané nemovitosti zde stojí také zcela legitimní zájem vlastníka nemovitosti na jejím ekonomicky udržitelném a dlouhodobě životaschopném využití. (...) Památková ochrana tedy nesmí volit extrémní řešení nezohledňující v potřebné míře i jiné konkurující legitimní zájmy, práva či hodnoty, a musí usilovat o co nejmenší omezení vlastnických práv dotčených vlastníků nemovitosti, která ještě vedou k dosažení cíle této ochrany.“*. K výše uvedenému správní orgán I. stupně konstatoval, že soukromý zájem účastníka řízení je zde evidentní, neboť žadatel je vlastníkem všech pozemků, na kterých má být záměr, směrem do ulice Denisova, realizován a dále záměr SEFO srovnává s řízením, které v minulosti vedl o zastavění proluky v Univerzitní ulici novostavbou hotelu Arigone. Na základě znalosti tohoto řízení (kdy byla realizace novostavby po četných úpravách projektu nakonec připuštěna, například nahrazení asymetrických okenních otvorů, klasickými okenními otvory), nemohl prý odvolatel, jehož záměr je tolik odlišný od okolní zástavby, očekávat jiný postoj správního orgánu I. stupně.

Dle názoru odvolacího orgánu správní orgán I. stupně v tomto případě neadekvátně aplikuje zásadu legitimního očekávání na princip proporcionality. Správně však měl správní orgán I. stupně v odůvodnění řešit otázku proporcionality důkladným zdůvodněním, proč v tomto konkrétním případě s ohledem na okolnosti daného

případu, odvolatele (stavebníka) omezil právě tímto způsobem, a jaké konkrétní důvody vedly k nepřipustnosti záměru jako celku. Například rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 160/2018–29 ze dne 24. 10. 2019 mimo jiné uvádí: „*řádně provedený test proporcionality tak může v určitých případech vést k tomu, že zájem na zachování původních prvků kulturní památky bude muset ustoupit jiným zájmům.*“.

Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí zcela správně uvedl, že na základě zásady legitimního očekávání je ve skutkově podobných případech povinen rozhodovat obdobně čili předvídatelně na základě své dosavadní rozhodovací praxe. Odvolacímu orgánu však není známo, že by správní orgán I. stupně v minulosti, mimo předchozí řízení o záměru SEFO, někdy rozhodoval o řešení novostavby muzea či obecně nějaké galerijní nebo kulturní instituce umístěné v MPR Olomouc v tomto rozsahu. Řízení o zastavění proluky novostavbou hotelu není dle názoru odvolacího orgánu skutkově obdobným ani se záměrem SEFO srovnatelným případem. Především umístění staveb není totožné, nelze srovnávat konkrétní architektonické řešení, které je v obou případech zcela jiné, odlišné jsou obě stavby i z hlediska jejich stavebnětechnických provozů - hotel versus kulturní a galerijní instituce, stejně tak nelze srovnávat ani jejich užívání – hotel versus veřejná kulturní instituce. Jedinou shodnou okolností je to, že se v obou případech jedná o zastavění proluky. Nepřipuštění záměru SEFO jako celku s odkazem na novostavbu hotelu Arigone (protože se taktéž jedná o zastavení proluky), pro názornost odvolacím orgánem dovedeno ad absurdum, je jako kdyby správní orgán konstatoval, že vždy, když se v blízkosti kulturní památky nachází například kašna, nepřipustí určité stavební úpravy, bez ohledu na další specifické okolnosti řízení.

Správní orgán I. stupně se také nijak argumentačně nevypořádal s již v původním odvolání uvedenými příklady možnosti začlenění současné architektury do historické zástavby z nedávné současnosti. Například: rekonstrukce hradu Helfštýn, 2020; Litomyšl, dostavba muzea, 2014; Liberec, depozitář Oblastní galerie v Liberci, 2012; Hradec Králové, Studijní a vědecká knihovna, 2008; Arcidiecézní muzeum Olomouc, 2006 a další příklady uvedené v odvolání.

Správní orgán I. stupně v otázce proporcionality odkázal na rozsudek Krajského soudu v Ostravě, č. j. 22 A 15/2020-70 ze dne 13. 5. 2021, ze kterého dovozuje i svůj postup v řešení otázky proporcionality. Odvolací orgán se ztotožňuje s argumentací odvolatele, který namítá, že se v daném rozsudku jedná o skutkově odlišnou věc. Správním orgánem I. stupně citovaný rozsudek Krajského soudu v Ostravě se týkal záměru zastavět pozemek, který nikdy nebyl zastavěn, kdy tato nezastavěnost byla sama o sobě považována za památkovou hodnotu.

Odvolatel ve svém odvolání dále namítá věcnou nesprávnost napadeného rozhodnutí spočívající v několika tvrzeních správního orgánu I. stupně obsažených v tomto rozhodnutí, a to, že záměr SEFO je v rozporu s mezinárodními smlouvami, je nekontextuální, nevychází ze známé podoby domů, které se na místě nacházely, studie SEFO nepromítá některé požadavky NPÚ, stavba je příliš výrazná a kontroverzní, nerespektuje podmínky stanovené správního orgánu I. stupně a v rámci záměru chybí debata mezi architektem a památkáři a dále chybí veřejná diskuze.

Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí uvádí, že neopominul závazky vyplývající z mezinárodních dokumentů, zejména Benátské charty a Úmluvě o ochraně světového

kulturního a přírodního dědictví, dále v textu však nekonkretizuje, které konkrétní argumenty a jakým způsobem se s nimi vypořádal.

Dále správní orgán I. stupně na straně 26 uvádí, že: „...*historické jádro města Olomouce představuje urbanistický celek a novostavby v něm mají jeho prostředí obohacovat, nikoli je rozrušovat, neboť se centrum převážně dochovalo ve své původní urbanistické skladbě, s významnými stavbami z různých slohových období.*“. Z toho vyplývá, že správní orgán I. stupně, má v obecné rovině problém akceptovat tvarosloví navrhované novostavby SEFO v historickém jádru MPR Olomouc. Současně však správní orgán I. stupně dále na straně 26 uvedl, že: „*téměř nemožné je stanovení podrobnějších regulativů ke ztvárnění fasády jako celku, neboť není jasné, jakého charakteru může nabýt vlastní hmota novostavby.*“. Tato formulace dle názoru odvolacího orgánu vystihuje problém současné architektury ve vztahu k památkové péči obecně, kdy architekti logicky projektují v současném stylu, nikoli v historizujících formách. Proto je třeba hodnotit kontext a vzájemné vztahy mezi stávajícími a nově stavěnými budovami. Kontext však dle názoru odvolacího orgánu neznamena stejnost, ale přesvědčivou a originální návaznost na prostředí, které může být dosaženo i kontrastními formami. Navzdory tomu, správní orgán I. stupně záměru SEFO vytýká nadměrnou snahu upoutat pozornost návštěvníků na úkor dochovaných historických kulturních památek. Dále však nevysvětluje, na základě čeho tak usuzuje, ani proč by jím obávaná „nadměrná snaha upoutat pozornost“ měla poškodit chráněné hodnoty MPR Olomouc. Odvolací orgán podotýká, že každá nově vzniklá stavba na sebe logicky poutá pozornost, ať je stavěna v proluce městské zástavby nebo tzv. na zelené louce, protože vždy nějakým způsobem změní dosavadní vzhled daného prostředí.

Odvolací orgán zastává názor, že novostavba SEFO jako vstup současné architektury do historického, památkově chráněného jádra MPR Olomouc by neměla být pseudoeklektickou kopií okolních staveb (např. kostela Panny Marie Sněžné, budovy Muzea umění Olomouc, atd.), což se shoduje i s argumentací NPÚ, který uvádí odkazy na mezinárodní materiály: například na Krakovskou chartu, 2000: „*je třeba se vyvarovat rekonstrukcí celých částí ve stylu stavby (...) dostavba rozsáhlejších prostorových a funkčních částí by měla reflektovat současnou architekturu*“. Dále Vídeňské memorandum, 2005: „*urbanismus, současná architektura a ochrana historické městské krajiny by se měly vyhýbat všem formám pseudohistorických návrhů, jelikož znamenají popření obojího, jak historického, tak současného.*“. NPÚ na podporu vlastních argumentů ve svém vyjádření dále odkazuje například na Valletské zásady pro ochranu a správu historických měst, městeček a městských oblastí přijaté 17. valnou hromadou ICOMOS v roce 2011 a další. Odvolatel v tomto kontextu poukazuje na Florentskou chartu z roku 2014. Ani s jedním z NPÚ i odvolatelem uvedených mezinárodních dokumentů se správní orgán I. stupně jako protipólu k metodice Karel Kuča – Věra Kučová – Karel Kibic, 2004, v odůvodnění svého rozhodnutí nezabývá. Odvolací orgán se naopak domnívá, že záměr SEFO je s mezinárodními dokumenty v souladu, protože ctí zásadu, že architektura vznikající v současnosti by měla být vyjádřena současnými architektonickými prostředky, nikoli pouze „falešnou“ a současně nikdy nesplnitelnou snahu (např. postavit dům ve stylu vrcholného baroka dnes již prostě nelze), nijak se neodlišovat od okolní zástavby.

Dokumenty a skutečnosti rozhodné pro posouzení návrhu novostavby SEFO, uplatněné v řízení, které měl správní orgán I. stupně vzít v potaz a přesvědčivě

zdůvodnit, proč považuje novostavbu SEFO z hlediska zájmů památkové péče za nepřípustnou, jsou tyto: vyjádření NPÚ č. j. NPU-391/39757/2022, které shrnuje závěry památkové rady ředitele NPÚ ÚOP v Olomouci v roce 2009, jednání Vědecké rady generální ředitelky NPÚ v roce 2014 (resp. 2015), písemného vyjádření NPÚ generálního ředitelství č. j. NPÚ-302/8701/2009 a stanoviska Ministerstva kultury č. j. MK 5646/2010 OPP k projednání souboru změn č. VI Regulačního plánu MPR Olomouc z roku 2010. Správní orgán I. stupně na straně 24 napadeného rozhodnutí sice konstatuje, že všechny výše uvedené dokumenty a skutečnosti vzal v potaz, na straně 27 ale dále uvádí, že: *„dospěl ve své úvaze k názoru, že návrh v této předložené nezměněné podobě nesplňuje výše dané odborné regulativy pro návrh stavby nové budovy v historickém jádru města Olomouce, a tak se správní orgán nemohl přiklonit ani k názoru odborné organizace (...), která záměr opakovaně připustila za dodržení taxativně vymezených podmínek.“* Správní orgán I. stupně v odůvodnění dále nijak nevysvětlil, proč a na základě jakých skutečností rozhodl v rozporu s názorem NPÚ, přičemž argumenty, které uvedl, nebyly ve vztahu ke konkrétním okolnostem záměru dostatečně jasné a přesvědčivé.

NPÚ ve svém posledním v řízení uplatněném vyjádření č. j. NPU-391/39757/2022 obsáhle konstatoval, že záměr SEFO je v souladu s účelem vyhlášení MPR Olomouc, tuto argumentaci NPÚ odvolací orgán považuje za dostatečně konkrétní, dostatečně odůvodněnou a adekvátně důkazně podloženou. NPÚ v citovaném vyjádření dále podrobně na 21 stranách rozebírá jednotlivé chráněné hodnoty daného území MPR Olomouc. Těmito jsou zastavitelnost proluky, pomyslná stopa původní parcelace, historický půdorys, vztah prostorové a hmotové skladby novostavby SEFO k hlavním městským dominantám v dálkových i blízkých pohledech (např. již zmíněného kostela Panny Marie Sněžné, budovy Muzea umění Olomouc).

Vyjádření NPÚ odkazuje na stanovisko Vědecké rady generální ředitelky NPÚ, kde je začlenění novostavby SEFO v území MPR hodnoceno na základě současných nejnovějších trendů v oblasti památkové péče. Dále uvádí rozsáhlou argumentaci hodnotící dopad novostavby SEFO na území MPR Olomouc. Ve vyjádření NPÚ je záměr SEFO posouzen z hlediska souladu s § 4, § 5 písm. e) výnosu o MPR Olomouc a změny č. VI Regulačního plánu MPR Olomouc. Odvolací orgán souhlasí, že je žádoucí, aby kulturně-historické hodnoty předmětné plochy byly rehabilitovány vhodnou zástavbou, kdy takto dotčenou hodnotou je stopa původní parcelace zástavby zaniklé ve druhé polovině 20. století. Záměr SEFO tuto původní parcelaci zohledňuje a ve hmotě pěti modulů ji obnovuje, čímž navazuje na původní urbanistické vztahy lokality. Správní orgán I. stupně však ve svém rozhodnutí na straně 28 uvádí, že: *„na první pohled je z vizualizací zřejmé, že podoba stavby směrem do ulice Denisova nevykazuje v žádném případě soulad s okolní dochovanou zástavbou, naopak popírá skoro veškeré principy, které jsou na zástavbu proluky v exponované poloze kladeny správním orgánem, jakožto orgánem státní památkové péče.“* Odvolací orgán se s takto apriori a obecně formulovaným závěrem správního orgánu I. stupně neztotožňuje a odkazuje na výše uvedenou vlastní argumentaci, kdy kontextuálnost neznamenaá stejnost. Správní orgán I. stupně také nijak nekonkretizuje principy, které dle jeho názoru novostavba SEFO popírá. Pokud by takové regulativy, jejichž dodržování by měl správní orgán I. stupně důsledně vyžadovat, zcela jistě by byly uvedeny ve výnosu o MPR Olomouc či v již zmíněném regulačním plánu. Jak již bylo konstatováno výše, záměr SEFO je s těmito v souladu. Správní orgán I. stupně těmito principy zřejmě myslí aplikaci doporučení z metodiky Karel Kuča – Věra Kučová

– Karel Kibic, 2004, k těmto závěrům správního orgánu I. stupně se již odvolací orgán vyjádřil na předchozích stranách tohoto rozhodnutí. Dle názoru odvolacího orgánu nelze návrhu SEFO vytýkat nekontextualitu ani z hlediska použitých materiálů, kdy budoucí řešení struktury a barevnosti pláště bude vycházet ze struktury a barevnosti miletínského pískovce, tedy materiálu typického pro MPR Olomouc. Odvolací orgán se na základě výše uvedeného neztotožňuje s konstatováním správního orgánu I. stupně, který uvádí: „*Jednou z nejtěžších oblastí pro památkovou péči je posuzování novostavby, v území, kde stavby do nedávné doby existovaly, dokonce je známa jejich podoba. (...) Návrh novostavby v proluce však tyto podmínky nesplňuje.*“.

Části zamýšlených prací v rozsahu návrhu obnovy dvou domovních bloků na pozemcích stávajícího objektu MUO a nádvoří, dvorů a dvorků novostavby SEFO se odvolací orgán nezabýval, protože nebude předmětem aktuální realizace záměru SEFO, území se nenachází na pozemcích odvolatele (stavebníka), jedná se o ideu možného budoucího stavu, který by za předpokladu realizace vyžadoval změnu stávajícího regulačního plánu, což připouští ve svém vyjádření i NPÚ: „*Zamýšlenou rozsáhlejší zástavbu na daných pozemcích proto podle našeho názoru nelze za současných podmínek schválit, i když do budoucna ji nelze ani vyloučit. (...) Zájem státní památkové péče by tedy mělo být i případné budoucí zastavění pozemků tramvajového depa. V této věci by však bylo nutné iniciovat změnu stávajícího regulačního plánu.*“.

Dalšími argumenty, které uvedl správní orgán I. stupně na podporu svého odmítavého postoje k záměru SEFO jako absence debaty mezi architekty a památkáři a absence debaty veřejné diskuze, na což reaguje odvolatel protiargumenty, se odvolací orgán blíže nezabýval, protože tuto argumentaci nepovažuje v kontextu výše uvedených závažných okolností posuzovaného případu za rozhodnou. Odvolací orgán se ztotožňuje s argumentací odvolatele, který uvádí konkrétní příklady veřejných diskuzí a jednání s památkáři. Nelze tedy hovořit o absenci těchto debat a diskuzí. K námitce správního orgánu I. stupně, že odvolatel nepromítnul do studie SEFO některé požadavky NPÚ odvolací orgán konstatuje, že správní orgán I. stupně nevydal žádné právně závazné rozhodnutí, jímž by odvolateli (stavebníkovi) uložil zapracovat do studie SEFO oněch 7 podmínek formulovaných ve vyjádření NPÚ.

Odvolací orgán zastává názor, že správní orgány v oblasti památkové péče obecně nemají stanovovat v jakém tvarosloví se má projektovat soudobá architektura v památkově chráněných územích. To znamená například dopředu uvádět jaký je vhodný tvar oken, architektonické prvky fasády, apod. Tyto postupy dle názoru odvolacího orgánu nelze univerzálně stanovit, natož aplikovat. Což ostatně konstatuje i správní orgán I. stupně na straně 25 napadeného rozhodnutí: „*správní orgán je si plně vědom, že úkolem památkové péče, jako oboru, v žádném případě není projektovat místo projektanta.*“. Při posuzování novostaveb v památkově chráněných územích je dle názoru odvolacího orgánu důležitý soulad s aktuálně platnou dokumentací památkové ochrany území a územně-plánovací dokumentací, dále kontextualita a proporčnost stavby ve vztahu k danému (chráněnému) území, což jsou podmínky, které, jak je vysvětleno výše, novostavba SEFO splňuje. Právě tím, že současná architektura používá soudobé architektonické a výrazové prostředky, přiznává, že vzniká v dnešní době, zakládá možný budoucí potenciál památkové ochrany právě pro její autentičnost a dotváření genia loci. Památková péče, pokud si chce do budoucna zachovat svou kredibilitu, by měla být dynamicky rozvíjejícím se

oborem, který se apriori neobává nových, mnohdy nekonvenčních architektonických řešení, přičemž důsledně chrání již existující památkovou materii, jež je dokladem dosavadního kulturně-historického vývoje, a tím nebrání projevu současných architektonických forem v prostředí památkově chráněných území. Smysl památkové péče tkví v ochraně památkového fondu coby součásti kulturního dědictví ČR ve veřejném zájmu při respektování nároků na současný život a s ohledem na jeho udržitelný rozvoj, uchování, využití, poznávání, dokumentaci, zprostředkování a zpřístupňování (upravená citace z návrhu zákona o ochraně památkového fondu předložená Ministerstvem kultury ČR do vnějšího připomínkovacího řízení 3. 7. 2019).

Odvolací orgán dále posuzoval odvolatelem namítanou podjatost Mgr. Vlasty Kauerové, vedoucí odboru památkové péče, z čehož odvolatel dovozuje podjatost celého správního orgánu I. stupně, neboť odvolatel ve svém odvolání upozorňuje na skutečnost, že jmenovaná dvakrát vydala rozhodnutí o nepřipustnosti záměru SEFO. S odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. NSS 2 As 134/2011-200 posuzoval odvolací orgán předmětnou námitku nikoli jako námitku podjatosti (ve smyslu § 14 správního řádu), ale materiálně, tedy jako námitku odvolací ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu. K námitce podjatosti se správní orgán I. stupně vyjádřil v rámci svého stanoviska č. j. SMOL/263374/2022/OPP/Ka ze dne 27. 9. 2022, v rámci kterého upozornil na skutečnost, že námitka nebyla v souladu s § 14 odst. 3 správního řádu uplatněna bez zbytečného odkladu a nebyla dostatečně zdůvodněná. Odvolací orgán se ztotožňuje s názorem správního orgánu I. stupně, že obecné namítnutí podjatosti úřední osoby Mgr. Vlasty Kauerové a potažmo celého správního orgánu I. stupně bez uvedení konkrétních důvodů (důkazu o konkrétních vztazích, poměru jmenované k věci nebo účastníku řízení) s odkazem na skutečnost, že Mgr. Vlasta Kauerová opakovaně vydala negativní rozhodnutí ve věci, samo o sobě nepředstavuje důvod k vyloučení úřední osoby z projednání a rozhodování věci. Skutečnost, že Mgr. Vlasta Kauerová projednávala a rozhodovala ve věci tedy nezakládá vadu řízení, která by představovala nezákonnost napadeného rozhodnutí.

S ohledem na výše uvedené dospěl odvolací orgán k závěru, že předmětné rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Z tohoto důvodu odvolací orgán rozhodl v souladu s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí a napadené rozhodnutí změnil. Odvolací orgán se ztotožnil s názorem NPÚ, který ve svém vyjádření č. j. NPU-391/39757/2022 konstatoval, že část zamýšlených prací v rozsahu záměru novostavby SEFO v půdorysu určeném Regulačním plánem MPR Olomouc k zástavbě, nebude v rozporu se zájmem ochrany výše uvedených kulturně-historických hodnot a lze jej připravovat za předpokladu splnění těchto podmínek:

1. Bude realizován hydrogeologický průzkum v prostorech proluky dotčených novostavbou a na základě jeho výsledků, potvrzujících například existenci podzemních pramenů atp., budou navržena taková opatření, aby nedošlo k nepříznivým změnám hydrologických poměrů v daném území a k nekontrolovanému odvedení vody do konstrukcí objektů okolních kulturních památek a historických staveb.

2. Bude realizován statický průzkum objektů kulturních památek či jejich částí dotčených realizací zamýšlených prací (objektu nynějšího Muzea umění Olomouc ul. Denisova č. 824/47 a hradeb) za účelem upřesnění případných stabilizačních zásahů na těchto stavbách v souvislosti s budováním novostavby Středoevropského fóra v Olomouci. Případný návrh stabilizace předmětných objektů zohlední základní zásady stávající památkové péče při obnově historických staveb, a to úsilí o provedení

obnovných prací s co nejmenší mírou zásahů do jejich dochovaných historických stavebních konstrukcí a dále požadavky na kompatibilitu těchto prací a zejména vratnost.

3. Bude proveden revizní archeologický výzkum k ověření skutečného rozsahu zachování reliktů středověké hradby oddělující Předhradí od lokačního města a k ověření realizace možných prostupů mezi novostavbou a stávajícím objektem Muzea umění Olomouc (ul. Denisova č. 824/47). Na základě výsledků revizního výzkumu bude v dalším správním řízení posouzena možnost zachování a obnovy reliktů této hradby. V případě revizním archeologickým výzkumem potvrzené existence kompaktních reliktů hradby budou tyto reliкты zachovány (zakonzervovány) a nebude do jejich hmoty stavebně zasahováno, tj. reliкты hradby nebudou vytěženy, novostavba nebude založena na těchto reliкtech, atp.

4. Bude realizována specializovaná stavebně-historická analýza (vyhodnocení) jednoznačněji určující přesný rozsah dochování kulturní památky městského opevnění rej. č. 13789/8-3786 ÚSKP ČR v severní části areálu (parc. č. st. 39, k. ú. Olomouc-město) a tedy i možnost jeho obnovy či ověření možností realizace prostupů mezi parkánem a prostory stávající proluky, a dále bude realizována archeologická sondáž (výzkum) v předmětné lokalitě za účelem ověření možnosti založení zamýšlených staveb a k ověření možnosti případných úprav stávajícího terénu parkánu.

5. Objekt č. 5 nebude realizován v navrhované délce navazující téměř na hlavní hradební zeď, ale bude v severní partii půdorysně zkrácen minimálně o 4 m.

6. Propojení mezi novostavbou (objektem č. 1) a stávajícím objektem MUO (ul. Denisova č. 824/47) bude omezeno pouze na nutné komunikační prostupy mezi dotčenými prostory, tj. nebude realizován navrhovaný okenní otvor v patře objektu.

7. Terénní úpravy (resp. zvyšování úrovně terénu v zahradách) a novostavba, resp. doplňkové stavby v rámci dvorků, zahrad a parkánu nebudou stavebně či vlastní hmotou navazovat přímo na severní hlavní hradební zeď či parkánovou zídку původního městského opevnění, ale budou odsunuty/odsazeny od hradeb.

Správní orgán I. stupně k NPÚ formulovaným podmínkám v napadeném rozhodnutí uvedl, že by mohl akceptovat podmínky 3 a 4, a taktéž podmínky 1, 2, 5, 6 a 7, u kterých očekával, že již budou zakomponované do předloženého záměru, když s nimi odvolatel souhlasil již v průběhu řízení.

Odvolatel dne 7. 6. 2022 k vyjádření NPÚ uvedl, že podmínky 1 – 7 akceptuje.

Odvolací orgán se s podmínkami 1 – 7 formulovanými ve vyjádření NPÚ, jak vyplývá z výroku tohoto rozhodnutí, ztotožnil, kdy za relevantní považuje následující důvody:

Podmínka 1 je uložena z důvodu, že v celé šířce proluky budou vytvořeny dvě úrovně suterénů z vodonepropustného betonu v systému „bílá vana“, což může zasáhnout do hydrologických poměrů v daném místě a ovlivnit tak nepříznivě vlhkostní poměry staveb v okolí či jejich stabilitu. Při archeologických výzkumech v místě samém i v blízkém okolí byla identifikována existence historické vodoteče směřující od Michalského návrší k severnímu úpatí, ale také spodní prameny napájející studnu na pozemku proluky atp. Jelikož se v bezprostředním sousedství proluky nachází objekty kulturních památek, je obecně nežádoucí, aby došlo k jejich poškození,

například zvýšenou vlhkostí v důsledku změny hydrologických poměrů v daném území.

Podmínka 2 je uložena z důvodu, že ve stavebně-konstrukční části posuzované studie je uvedena informace, že v projektové fázi by měl být zmapován průběh základové spáry sousedních objektů, ověřen jejich technický stav a specifikován způsob zajištění, a dále, že základy okolních objektů bude zřejmě nutné podchytit například pomocí tryskové injektáže, nebo mikropilot, aby nedošlo k narušení jejich podloží a následným poruchám v konstrukcích samotných objektů. Výše uvedená podmínka je tedy uplatněna z důvodu absence dostatečně konkrétních informací k danému záměru, kdy není možné objektivním způsobem vyhodnotit jeho eventuální neutrální nebo negativní dopad na kulturně-historické hodnoty předmětných stavebních památek a tím i celku MPR Olomouc. Proto je požadováno předložení dostatečně konkrétního návrhu realizace založení novostavby SEFO, resp. případné stabilizace okolních objektů k posouzení ve správním řízení. Bezvýhradnou akceptací svým způsobem neurčitých prací by mohlo hrozit poškození chráněných statků, což je považováno za nežádoucí. Případný návrh stabilizace předmětných objektů musí zohlednit základní zásady stávající památkové péče při obnově historických staveb, a to úsilí o provedení obnovných prací s co nejmenší mírou zásahů do dochovaných historických stavebních konstrukcí a dále požadavky na jejich kompatibilitu a zejména vratnost, tj. musí být v maximální míře ohleduplný k dochovaným kulturně-historickým hodnotám v daném území.

Podmínka 3 je uložena z důvodu, že z předložené studie není zcela zřejmé, jak bude naloženo s relikty středověké hradby oddělující Předhradí od lokačního města, která byla archeologickým výzkumem doložena na rozhraní parcel č. 141 a č. 459. K ověření existence reliktní hradební zdi (po odbourání novodobého západního křídla depozitářů MUO) je třeba provést revizní archeologický výzkum a na základě jeho výsledků pak zvolit další postup, tj. v případě potvrzené existence kompaktních reliktní hradby tyto relikty zachovat (zakonzervovat) a ochránit tak, aby do jejich hmoty nebylo stavebně nevhodně zasahováno. Tyto relikty jsou totiž součástí kulturně-historických hodnot chráněného statku, městského opevnění a celku MPR Olomouc.

Podmínka 4 je uložena z důvodu absence dostatečně konkrétních informací ve věci zamýšlených zásahů do hmoty hradby při jejich obnově, včetně vlastního terénu parkánu, a také z důvodu eliminace rizika nevhodných destrukčních či jiných znehodnocujících zásahů do hmoty dochovaných úseků hradby (parkánové zídky a hlavní hradební zdi) v severní části areálu. Hradba je nedílnou součástí kulturní památky městského opevnění – městských hradeb rej. č. 13789/8-3786 ÚSKP ČR. V současné době není vzhledem k existenci navazující pauperitní zástavby v parkánu, výskytu náletové zeleně, rovněž vzhledem k navýšenému terénu atd. zcela jednoznačně znám rozsah zachování původních konstrukcí hradby. Ten by měl být určen na základě výsledků specializované stavebně-historické analýzy (vyhodnocení), kterou je třeba za tímto účelem nechat zpracovat. Teprve na základě výsledků této analýzy je možné rozhodnout o podobě koncepce vlastní obnovy hradeb, o případném vytvoření prostupu či prostupů mezi parkánem a prostory stávající proluky atd. Stejně tak eventuální úpravy stávajícího terénu v okolí hradeb je nutné podložit archeologickou sondáží.

Podmínka 5 je uložena z důvodu zapracování doporučení Vědecké rady generální ředitelky NPÚ, která se projektem SEFO zabývala na svém 14. zasedání v roce 2014, resp. na svém 16. zasedání v roce 2015, konkrétně šlo o doporučení zvážit redukci a snížení výšek alespoň některých objektů, ale také se opírá o základní urbanistické charakteristiky, které dané historické území v rámci celku MPR Olomouc vykazuje. Novostavba SEFO by měla po urbanistické stránce komunikovat s historickým prostředím, do nějž vstupuje. Měla by se tedy opírat nejen o stavební a urbanistické charakteristiky východní části lokality, vyznačující se rozlehlými až monumentálními areály sestávajícími z víceřídých několikapatrových staveb, převyšujících drobnější měřítko měšťanské zástavby, ale měla by také patřičně zohlednit stavební urbanistické charakteristiky západní části lokality, která se vyznačuje hmotově dominantními patrovými objekty při uliční čáře a snižující se dvorní zástavbou, hmotově kopírující pokles terénu svažujícího se severním směrem. Objekty č. 3 a 4 jsou půdorysně ustoupené od severního okraje předmětných parcel a nepůsobí ve vztahu k zástavbě západní části lokality natolik hmotově kontrastně, jako je tomu v případě nadměrně masivní hmoty objektu č. 5 v závěru přesahujícího hřeben střechy sousední dvorní stavby o cca 12,8 m. Proto je požadováno jeho půdorysné ustoupení v severní části minimálně o 4 m, tak aby došlo ke zmírnění tohoto nepříznivého kontrastu, ale také k patřičnému vizuálnímu a významovému prezentování kulturní památky městského opevnění. Je však preferováno významnější ustoupení, které by kontrast mezi charakteristickou zástavbou lokačního města, hmotově sestupující od ulice směrem do hloubky parcel, a novostavbou více zmírnilo. Půdorysné ustoupení objektu minimálně o 4 m je pro sílu architektonického konceptu novostavby a užitnou plochu méně omezující než např. prosté či skokové snižování objektu č. 5, které by zřejmě působilo násilně či samoúčelně. Přesto lze důvodně předpokládat, že půdorysné ustoupení nad 4 m, například na 7 či 10 m, by znamenalo významný posun pro začlenění novostavby do rytmu hmot navazujících historických staveb (snižujících se výškou od jihu k severu) a také pro lepší vizuální uplatnění jedné z dominant památkové rezervace, kostela Panny Marie Sněžné a jezuitské koleje, při pohledech od severu, a to i při zachování navržené výšky objektu č. 5.

Podmínka 6 je uložena z důvodu šetrnosti přístupu k dochované historické substanti (tj. potřeby zachování hmotové autenticity, původní materie památky v co největší možné míře). Objekty novostavby SEFO a MUO, tj. objekty jedné kulturní instituce, bude třeba funkčně i komunikačně vzájemně propojit. Byť se jedná o obecně problematickou záležitost spojenou s nevhodnými zásahy do hmoty a do původního dispozičního uspořádání a ustálené vnitřní struktury historické stavby, kulturní památky, lze vzájemné propojení objektů jedné kulturní (veřejné) instituce podmíněně akceptovat. Zásahy do původních, resp. základních historických stavebních konstrukcí památky je však třeba omezit na nezbytné minimum, za které lze považovat výhradně zásahy spojené s budováním otvorů prostupů v přízemí a v jednotlivých patrech. Zamýšlené proražení okenního otvoru ve druhém patře stávajícího objektu MUO je z tohoto pohledu nadbytečným zásahem.

Podmínka 7 je uložena z důvodu zapracování doporučení Vědecké rady generální ředitelky NPÚ, která se projektem SEFO zabývala na svém 14. zasedání v roce 2014, resp. na svém 16. zasedání v roce 2015, konkrétně jde o upozornění, že novostavba SEFO nemá dostatečný odstup od hradby, ale také se opírá o základní významové a vizuální vztahy, které s sebou daný typ kulturní památky (městské opevnění) neoddělitelně nese. V minulosti, v době funkčního využívání městského opevnění na

hlavní hradební zdi ani na parkánové zdi v exponovaných úsecích nenavazovala běžně zástavba. Prostory v blízkém okolí hradebních zdí zůstávaly volné a teprve v pozdějších obdobích, kdy hradební zdi přestávaly plnit své původní funkce, docházelo k zástavbě pozemků bezprostředně navazujících na hradby. Nebyl to však případ předmětného úseku městského opevnění. I když lokálně nová zástavba navázala přímo na hradební zdi, podstatná část pozemků v okolí zůstala nezastavěná. Z důvodu zajištění významového a vizuálního uplatnění dané kulturní památky (hradby) není možné, aby došlo k jejímu zaslepení či zasypání za opěrnými či dělicími zdmi, stavbami nebo navýšeným terénem. Byly by tak zakryty a zneprístupněny úseky s cennými vypovídajícími hodnotami (ve východní části za parcelou č. 254 je hlavní hradební zeď dochována patrně ve své původní výšce i s nyní zazděnými otvory původních střílen) a z hlavní hradební zdi by se tak stala pouhá opěrná zídka, ze strany proluky navíc převýšená novou úrovní terénu, což by zcela změnilo její základní charakteristiky, které jsou nositelem jejich kulturně-historických hodnot.

Za splnění výše uvedených podmínek je záměr SEFO z hlediska zájmů ochrany památkové péče přípustný. Na základě výše konstatovaného je realizace novostavby SEFO v souladu s účelem prohlášení MPR Olomouc, kterým je: „*zabezpečení zvýšené ochrany významným historickým urbanistickým celkům a dokladům lidské činnosti, zajištění potřebné péče o jejich zachování, obnovu a prezentaci.*“. Realizace novostavby SEFO urbanisticky i kontextuálně naváže na charakter daného území a přispěje k jeho celkovému dotvoření, kdy novostavba SEFO má potenciál obohatit chráněné území MPR Olomouc o další urbanisticko-architektonické hodnoty.

Na základě výše uvedeného odvolací orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í ú č a s t n í k ů

Proti tomuto rozhodnutí se podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Otisk úředního razítka

Mgr. Sabina Soušková
vedoucí oddělení památkové péče

Obdrží:

1. JUDr. Ondřej Caska, advokát, Husova 242/9, 110 00 Praha 1

Dále obdrží na vědomí:

1. Magistrát města Olomouce, odbor památkové péče, Hynaisova 34/10, 779 00 Olomouc, příl. spis
2. Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště, Horní nám. 25, 779 00